

সনাতন হিন্দু ধৰ্ম

স্মৰণাতিত কালৰ পৰাই মানৱৰ প্ৰানত ভগৱৎ অন্বেষণৰ পথ উন্মেষণ হোৱাৰ লগে লগে সনাতন ধৰ্মৰ উৎপত্তি হোৱাৰ পৰা এতিয়ালৈকে প্ৰবৰ্তি থকাৰ বাবেই এই ধৰ্ম সনাতন। মানৱ জাতিৰ বিকাশ ও মঙ্গলৰ পথ প্ৰশস্ত কৰা এই সনাতন ধৰ্ম অনন্ত কাললৈ প্ৰবৰ্তি থকাৰ অতীত আৰু বৰ্তমান বদ্ধ পৰিকৰ।

ভাৰত ভূমি সনাতন ধৰ্মৰ উৎপত্তিস্থল। সনাতন ধৰ্ম সংস্কৃতি ধৰ্মীয় সাহিত্যৰ বিকাশ ভূমি ভাৰত। এই ভাৰতীয় ধৰ্মই হৈছে হিন্দু ধৰ্ম। হিন্দু ভাৰতীয় এক সুবিহিত জাতি। সিন্ধু দেশত বাস কৰা গ্ৰীক সকলক ভাৰতলৈ অহাৰ আগত ইৰানী সকলে হিন্দু আখ্যা প্ৰদান কৰিছিল। তেওঁলোকৰ ধৰ্মক হিন্দু ধৰ্ম বুলিছিল। পালনীয় ধৰ্ম সংস্কৃতি সাহিত্য ৰাজিক হিন্দু বোলা হৈছিল। লগতে এইটোও ক'ব পাৰি হিন্দুত্ব বোধ আৰু জাতিত্ব বোধ প্ৰায় সমৰ্থক।

সনাতন ধৰ্মই হিন্দু ধৰ্ম। সনাতন অৰ্থাৎ নিত্য চিৰস্থায়ী আৰু ধৰ্ম হল উপায় মাধ্যম। মনুষ্যই আধ্যাত্মিক উন্নতিৰ বাবে যি পথেৰে আগবাঢ়ে সিয়ে সনাতন। ভাৰত ভূমিত উৎপন্ন হোৱা এই ধৰ্মই সনাতন হিন্দু ধৰ্ম। অতিশ্ৰিয় জ্ঞানক আশ্ৰয় কৰি অৰ্থাৎ ৱেদ মূলক হোৱাৰ কাৰণে ইয়াক ৱৈদিক ধৰ্ম বুলিও কোৱা হয়। এই ধৰ্মই হৈছে পিতৃ

ঋং হি নঃ পিতা যোহস্মাকমবিদ্যায়াঃ পৰং পাৰং তাৰয়সীতি।।

তুমি আমাৰ পিতা, তুমি আমাক সকলোকে আবিদ্যাৰ আনটো পাৰলৈ লৈ গৈ আছা। তুমি মনুষ্যৰ জিজ্ঞাসা উপলব্ধিৰ বাবে, অনুসৰণৰ বাবে, বিশ্ব মানৱৰ বাবে কৃপাৰ দৃষ্টিৰে বিশ্ব মানৱৰ কাৰণে পথ প্ৰদৰ্শন কৰিছা। ইয়াত বিভেদ নাই। আনৰ ধৰ্মক বিৰূপতাৰ ভাৱেৰে দৃষ্টি নিষ্ক্ষেপ কৰা নাই। আনৰ ধৰ্মক হিন বুলি প্ৰতিপন্ন কৰি হিন্দু ধৰ্মলৈ ধৰ্মান্তৰিত কৰিবলৈ যত্ন কৰা নাই। সৰ্ব ধৰ্ম সমানতাৰ নীতিক উলঙ্ঘন কৰা নাই। জাতীয় ঐক্য সংহতিক বিপন্ন কৰা নাই। তেন্তে কিয় বাৰে বাৰে প্ৰতি পল অনুপলত হিন্দু ধৰ্মাৱলম্বী লোকক প্ৰলোভনেৰে আঁতৰাই নিয়াৰ পোষকতা কৰি থকা বিলাক প্ৰকৃত ধৰ্ম বুলি কব পৰিনে ? হিন্দু ধৰ্মই একমাত্ৰ ধৰ্ম যি সংকীৰ্ণতাৰ বিপৰীতে মুক্ত মানুহৰ মুক্ত প্ৰাণৰ অভিব্যক্ত প্ৰদান কৰি বিশ্ব মানৱ জাতিৰ ধৰ্ম ৰূপে পৰিগণিত হোৱাৰ পথত। হিন্দু ধৰ্মই একমাত্ৰ ধৰ্ম যি আন ধৰ্মৰ দৰে কোনো ব্যক্তিৰ দ্বাৰা, বিশেষ স্থান, কালত প্ৰবৰ্তিত ধৰ্ম নহয়। ই মানৱত্বৰ অন্তহীন ক্ৰম বিকাশৰ ইতিহাস। ই মানৱ জাতিৰ সংবিধান। হিন্দু ধৰ্ম ভগবানৰ আইন। আৰু ই বৈদিক শাস্ত্ৰৰ দ্বাৰা অনুমোদিত স্বীকৃত। হিন্দু ধৰ্ম বিশ্ব তত্ত্বৰ

নীতি। বিশ্ব মানৱৰ কল্যাণৰ কাৰণে হিন্দু ধৰ্মৰ প্ৰচাৰ প্ৰসাৰ সংৰক্ষণ কৰিব লাগিব। বৰ্তমান বিশ্বত্ৰাসৰ সময়ত বৰ্তমান যুগাসঞ্চিত সংকট মোচনৰ কাৰণে হিন্দু ধৰ্মৰ দৰ্শন ও আধ্যাত্মিকতাক অনুসৰণ কৰা পৰিলক্ষিত হৈছে। ধৰ্মনিৰপেক্ষতাৰ নামলৈ খ্ৰীষ্টান মুছলমান ধৰ্মই হিন্দুৰ মঠ মন্দিৰ দৌল দেৱালয়, সত্ৰ, নামঘৰ, মণিকূটত যিমান অত্যাচাৰ চলাইছে। হিন্দু ধৰ্মই উদাৰতাৰ কাৰণেই হওঁক ধৰ্মৰ পৰিপন্থী বুলিয়েই হওঁক আজিলৈকে সামান্য ভাবেও অন্যান্য ধৰ্মৰ ওপৰত কোনো ভাৱে আঘাত হনা নাই। হিন্দু ধৰ্ম সমষ্টি নহয়। ই চতুৰ্ভুজ ধৰ্ম, অৰ্থ, কাম, মোক্ষ সাধিত কৰিছে। ই সনাতন বিশ্ব জনিন ও সাৰ্বজনীন ধৰ্ম। প্ৰেম, মৈত্ৰি, দয়া এই মূল মন্ত্ৰ। এই ধৰ্মই জন্মান্তৰবাদ, কৰ্মবাদক বিশ্বাস কৰি আহিছে। এই ধৰ্মৰ মাজতে উদ্ভৱ হৈছে দৰ্শন, গণিত, জ্যোতিষ, সঙ্গীত, শাস্ত্ৰাদি মানৱ সংস্কৃতিৰ অমূল্য সম্পদ। তাৰ মাজতে হিন্দুৰ আধ্যাত্মিক তত্ত্ব আৰু সাংস্কৃতিক তত্ত্বৰ ঐক্যতা নৱমানৱৰ গৌৰৱ। ই নিজ সত্যৰ অন্বেষণৰ সোপান।

কিন্তু দুৰ্ভাগ্য বৰ্তমান গোষ্ঠীগত সংঘৰ্ষ আদিৰ মেৰ পাকত সোমাই হিন্দু ধৰ্মৰ লক্ষ্য উদ্দেশ্যৰ পৰা যেন ক্ৰমান্বয়ে আতৰ হৈ নিজ নিজ সম্পদত পৰিণত হব ধৰিছে। আমাৰ আগ্ৰহ মহা পুৰুষ সকলৰ আদৰ্শ দৰ্শন আদি কোৱা ভাতুৰিত পৰিণত হব ধৰিছে। মহাপুৰুষ শ্ৰী মন্ত শংকৰ দেৱ, মাধৱ দেৱ, দামোদৰ দেৱ আদিক কল পতুৰাৰ দৰে একেৰাই ভাগ ভাগ কৰি সমাজ ব্যৱস্থা কলুষিত কৰি পেলাইছে। মহাপুৰুষ সকলৰ ধ্যান ধাৰণা দৰ্শন যদি সমাজে অগ্ৰাহ্য কৰে তেন্তে আমাৰ পতন নিশ্চিত। পন্থা যিয়েই নহওঁক আমি পৰম পিতা পৰমেশ্বৰৰ সন্তান আমি হিন্দু। পৰম্পৰে পৰম্পৰক ও ভাতৃত্ব বোধেৰে ঐক্যতা বিনষ্ট নোহোৱাকৈ “ হিন্দুৱাঃ সোদৰাঃ সৰ্বে” মূল মন্ত্ৰৰে বৰ্তমান সময়ত শংকৰাচাৰ্য, মাধৱাচাৰ্য, ৰামানুচাৰ্য, বৈদিক আচাৰ্য সকল দৌল দেৱালয়ৰ দলে সকল, মঠ মন্দিৰৰ উপাসক সকল সত্ৰাধিকাৰ সকল, বৌদ্ধ, জৈন, শিখ, বৈষ্ণৱ, শৈৱ, শাক্ত আদি সম্প্ৰদায়ৰ ধৰ্ম যাজক যদি একত্ৰিত হব নোৱাৰে তেন্তে আমি আমাৰ প্ৰকৃত পৰিচয় হেৰুৱাই পেলাম। আমাৰ আদৰ্শই ধৰ্ম ! অৰ্থাৎ আমাৰ ধৰ্মই আদৰ্শগত। আমি হিন্দু ধৰ্মত অগাধ বিশ্বাস থকা সকলো সম্প্ৰদায় মিলি এটা যৌথ পৰিয়াল। আমি যেতিয়া এটা পৰিয়াল, আমি কেনেকৈ ধৰ্ম নিৰপেক্ষ। যি সনাতন ধৰ্মক বিশ্বাস কৰে, চুৰ কৰি হলেও নিজ ধৰ্মক প্ৰাধান্য দিচলে ই কেনেকৈ ধৰ্ম নিৰপেক্ষ হব ? ই ধৰ্ম নিৰপেক্ষ আদৰ্শ হব নোৱাৰে। ধৰ্মৰ স্থান হৃদয়ত। ইয়াক আইনৰ দ্বাৰা ভাগ কৰিব নোৱাৰে। আমাৰ কৰ্ম আৰু আমাৰ ধৰ্মৰ নীতি নিৰ্দেশনা মানি চলে। আমাৰ ধৰ্মই মানুহক সংযত হবলৈ শিকাই। যত ধৰ্ম নাই তাত শাস্তিও নাই। হিন্দু একমাত্ৰ ধৰ্ম যত একাত্মতা ভাৱ জাগৰিত হৈ আছে। হিন্দু ধৰ্মই সকলো পন্থাই একে আদৰ্শৰে পৰিচালিত হৈ আছে। গীতাৰ জ্ঞানেই হিন্দু ধৰ্মৰ মূল নীতি।

হে সনাতন হিন্দু ভাই সকল নিজৰ ধৰ্মক ভাল পোৱা মানে আনৰ ধৰ্মক ঘিন কৰা নুবুজায়, সেই বুলি ধৰ্মান্তৰকৰণ প্ৰক্ৰিয়াৰে নিৰক্ষৰ ও উদাৰ সহোদৰ ভাই সকলক অৰ্থৰ লালসাৰে ধৰ্মান্তৰিত কাৰ্য সহ কৰা নহয়। আমি হিন্দুৱে কাকো ধৰ্মান্তৰিত নকৰোঁ। বৰ্তমান সময়ত এই ধৰ্মান্তৰিত কাৰ্য ইমান দ্ৰুত ভাৱে চলি আহিছে যে হিন্দু ধৰ্মৰ নিজ গৃহতে সুৰক্ষাৰ কথা চিন্তনীয় হৈ পৰিছে। ভৱিষ্যতে ভাৰতক হিন্দু ৰাষ্ট্ৰ ৰূপে বৰ্তাই ৰখাটো সকলো হিন্দুৰ চিন্তাৰ বিষয় আৰু কৰণীয়। পন্থাগত সংকীৰ্ণতা ত্যাগ সকলোৱে সমাজ আৰু ধৰ্ম ৰক্ষাৰ আহিলা প্ৰস্তুত কৰাৰ সময় কেতিয়াবা ই পাৰ হৈ গল। যাৰ জৰিয়তে সমাজে দেশক এখোজ আগ বঢ়াই নিব পাৰে সেইয়াই ধৰ্ম। এই ধৰ্ম আমাৰ "হিন্দু ধৰ্ম"। হিন্দু ধৰ্ম বা সনাতন ধৰ্মই একমাত্ৰ ধৰ্ম জ্ঞান, জ্ঞেয় আৰু পৰিজ্ঞাতা অৰ্থাৎ কাৰণ, কৰ্ম আৰু কৰ্তা এই তিনিৰে আশ্ৰয়ত পৰিচালিত হৈ আছে। সনাতন হিন্দু ধৰ্মই ভাৰতৰ ৰাষ্ট্ৰীয়তাৰ মেৰুদণ্ড। ই অধৰ্মৰ সৃষ্টি নকৰে। ই বিক্ৰমশালী ধৰ্ম। সমগ্ৰ বিশ্বজগত এই ধৰ্মৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিছে। "ধৰ্মো বিশ্বস্য জগতঃ প্ৰতিষ্ঠা", ইয়াৰ ব্যতিৰেকে জগতৰ অস্তিত্ব শূন্য। "বেদোহখিলো ধৰ্ম মূলম্" বেদ ভাৰতীয় হিন্দু ধৰ্মৰ মূল।

আমি আজি হিন্দু সমাজে সংকল্পবদ্ধ হোৱাৰ প্ৰয়োজন আহি পৰিছে। হিন্দু ধৰ্মক অবিকৃত গৌৰৱোজ্জ্বল কৰি ধৰ্ম পৰীক্ষণ, পৰিবৰ্ধন আৰু অনুশীলন কৰি নতুন প্ৰজন্মক আধ্যাত্মিক জ্ঞান প্ৰদান নকৰিলে সমগ্ৰ দেশ খনেই বিপথে পৰিচালিত হোৱাৰ লগতে হিন্দু ধৰ্ম বিকৃত হৈ পৰিব। হিন্দু সকলৰ যিহেতু হিন্দু ধৰ্মৰ ওপৰতে বৰ্তি থাকিব লাগিব, পাহৰিব নালাগিব ভগবদ স্ৰষ্টা সন্ত, সাধু ঋষি মুনি সকলৰ সাধনাৰে লদ্ধ ভাৱ মূৰ্তিয়েই ভাৰতীয় সনাতন হিন্দু ধৰ্ম বা সনাতন ধৰ্ম।

সৰ্বে সুখিনঃ সন্তুঃ সৰ্বে সন্তু নিৰাময়াঃ।

সৰ্বে ভদ্ৰানি পশ্যন্তু মা কশ্চিৎ দুঃখ ভাৱ ভৱেৎ॥

ওঁ শান্তিঃ ওঁ শান্তিঃ ওঁ শান্তিঃ

শ্ৰী জনাৰ্দন দেৱ গোস্বামী

শ্ৰী শ্ৰী দক্ষিণপাট গৃহাশ্ৰমী সত্ৰ, মাজুলী।